

[Hans R. Knudsen.]

rundt regnet fra 8 000 kr. op til 10 000-12 000 kr. Der er et skævt forhold i den fordeling, som i hvert fald må laves om. Nej, så var der helt andre lettelser i den højtærede finansministers reformforslag, navnlig for mellemindtægterne, medens der ganske vist ikke var tilsvarende lettelser for de helt store indtægter. Og så havde finansminister Kampmanns reformforslag den fordel, som vel ikke er den mindst vigtige — ja, vel endda den mest aktuelle nu — at der var anvist reel dækning for de foreslåede lettelser.

Her er vi netop ved den afgørende brist ved forslaget til folketingsbeslutning: at det, man her foreslår, er der ikke virkelig kompensation for. Skattelettelsen vil ifølge forslaget betyde et skattetab for staten på 250 mill. kr.; jeg forstår ikke, at det slår til, men selv om det slår til, må jeg erklære mig enig med det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, når han udtaler, at der er den brist ved forslaget, at det ikke indeholder virkelig kompensation for dette skattetab. Jeg skal ikke bore mere i den strid inden for oppositionen, som allerede har hersket angående dette forslag, men det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen har i hvert fald ret i, at der ikke er nogen virkelig kompensation for skattetabet. Det er en rent saglig påstand, som også den højtærede finansminister i dag har beskæftiget sig med. Det var jo netop det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, som for få uger siden under finanslovdebatten ville have den højtærede finansminister til at give løfte om, at der ikke skulle blive givet skattelettelse, idet han bl. a. sagde — jeg henviser til, hvad der står i Folketingstidende sp. 1246 —:

„Kan vi regne med, at den højtærede minister vil modsætte sig, at man kort før valget gennemfører en skattelettelse med valgsituationen for øje?“

Det ville unægtelig se besynderligt ud, om det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen nu var medforslagsstiller til et forslag om skattelettelse uden rimelig kompensation netop — som foreslået her — i året 1960-61, altså kort før det valg, som skal komme senest i maj måned 1961.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen har ret i, at der ikke er nogen virkelig

kompensation, og det forekommer mig, at end ikke forslagsstillerne er i tvivl derom. Derpå tyder også det ærede medlem hr. Poul Møllers egen fremsættelsestale, hvori han siger, at tiden netop nu er egnet til et reformarbejde, der giver skattelettelse. Denne udtalelse bliver ganske vist ikke nærmere uddybet i fremsættelsestalen — vi har fået den lidt nærmere forklaret i dag — men det er vel, når det kommer til stykket, netop fordi der heri faktisk ligger en kompliment til regeringen. Udtalelsen må vel sigte til, at man anser den økonomiske situation for at være forbedret i så høj grad, at man mener, at tiden er inde til, at man kan give skattelettelse. Det er vel heller ikke udelukket, at man kan nå dertil — det håber vi — at en overbudgettering engang ikke længere bliver nødvendig.

Lad mig for mit eget vedkommende sige, at det for os i den nuværende situation er mere afgørende, at fremgangen og forbedringerne først og fremmest udnyttes til produktionsfremgang og dermed til større beskæftigelse. Vi må ikke alene sikre vor nuværende gunstige valutasituation; vi må også tilgodese beskæftigelse og produktion, før vi nedsætter den samlede skatteudskrivning.

Lad mig til allersidst tilføje, at en skatte-reform med virkelige lettelser for de hårdest ramte mellemindtægter og med en hårdt tiltrængt lettelse i beskatningen af indkomststigning efter min mening ikke behøver at være afhængig af eller vente på, at den samlede skatteudskrivning kan nedsættes tilsvarende. Denne reform — hvoraf noget af det bedste også findes i det foreliggende forslag — kan efter min mening gennemføres, blot vi bliver enige om, at vi vil gøre et alvorligt forsøg på at fordele skatterne noget bedre, end tilfældet er nu.

Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning vil vi derfor gerne tage som et forhandlingstilbud, og vi er villige til at se nærmere på det og forhandle om enkelt-hederne i et udvalg.

Føged: Den højtærede finansminister rettede et spørgsmål til mig vedrørende forhen-værende statsminister Erik Eriksens udtalelser i Esbjerg. Jeg tror, jeg husker rigtigt, når jeg siger, at finansministeren i sin tid spurgte: hvorfor ikke straks en